

[Peder Jakobsen.]

sine gamle Markeder. Han kan faa Henvendelser nok fra forskellige Lande, men Hesteeksportudvalget møder ham gentagne Gange med en kold Skulder under Devisen: Vi alene vide. Hvis Heste kom paa Listen over udførselsfri Varer, blev der Konkurrence om Eksporten, ogsaa med Hensyn til at give os gode Varer i Bytte, og Konkurrence er for mig at se den bedste Form for Handel. Jeg ved saa udmærket, at Staten under disse Forhold paa mange Omraader maa have Haand i Hanke med den Varebytning, der finder Sted Landene imellem, men paa dette Omraade tror jeg, den private Eksportør udmærket kunde samarbejde med Importøren, og Landet kunde drage Nytte af hans Initiativ og Kendskab til de forskellige Forhold. Derfor haaber jeg, at den højtærede Handelsminister tager Spørgsmaalet op til hurtig og velvillig Behandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Det Spørgsmaal, det ærede Medlem her har rejst, sorterer egentlig under Landbrugsministeriet, idet Udførselsadministrationen for Hestes Vedkommende sorterer under dette, ligesom det ogsaa er Landbrugsministeriet, der har centraliseret Hesteeksporten under Hesteeksportudvalget. Naar jeg alligevel gerne vil svare paa det Spørgsmaal, der er stillet, beror det paa, at det er kombineret med Spørgsmaalet om delvis fri Import af visse Indførselsvarer, hvorved man kommer ind under min Ressort.

Jeg føler mig noget i Tvivl om, hvorvidt en Ordning af den Art, det ærede Medlem foreslaar, rent formelt kan indpasses i det System af Handelsaftaler, vi har, men rent bortset fra det tror jeg ikke, man ud fra rent realitetsbetonede og samfundsmæssige Betragtninger vil være interesseret i at gennemføre et Forslag som det her stillede.

Sagen er den, at Heste spiller en ikke helt ringe Rolle i vor Handelspolitik. I de mange Handelsaftaler, man gennemfører, i de mange private Vareudvekslingsforretninger, der bringes i Stand, udgør Heste altid et absolut vigtigt Punkt, idet vi fra dansk Side, samtidig med at vi gerne vil af med Hestene, ogsaa gør en betydelig Indsats for at faa saa gode Varer som muligt til Gengæld, og her er det klart, at der kan komme en Interessesmodsetning frem imellem den enkelte Hesteeksportør og de mere samfundsbetonede Interesser. Hesteeksportøren vil altid være interesseret i at sælge Hestene der, hvor han kan faa den højeste Pris. Samfundet er interesseret i at sælge

Hestene, hvor man kan faa de bedste Varer i Bytte. Man maa overveje den rigtige Fremgangsmaade i hvert enkelt Tilfælde. At vi har haft stor handelspolitisk Gavn af den Metode, der hidtil er fulgt, er der ingen Tvivl om. Jeg kan f. Eks. nævne det store Antal Heste, vi solgte i 1946 til Polen for i alt 74 Mill. Kr. paa Kredit, Penge, som vi i Øjeblikket faar Kul for. Havde den Ordning, det ærede Medlem ønsker, været gældende, havde vi aldrig faaet en saadan Ordning af Sagen, men i Stedet for at faa Kul for Hestene havde vi faaet en eller anden mindreværdig Vareleverance. Man kunde tænke sig den Udvej, at man paa en Friliste opførte visse Importvarer, som vi altsaa kunde veksle Hestene med, men skulde det have nogen Realitet, maatte det være en ret stor Vareliste omfattende en Skala af Varer, som varierede fra det set fra et samfundsmæssigt, handelspolitisk Synspunkt meget ønskelige til det meget lidt ønskelige. Men er en saadan Liste stillet op, er der ingen Tvivl om, at Udlandet vilde sælge os de daarlige Varer, idet man ogsaa forstaar at drive Forretning i Udlandet, og vilde nægte at aftage vore Heste, medmindre vi tog de Varer, de vilde af med. Man ved udmærket i Udlandet, at Danmark meget gerne vil sælge Heste, fordi vi har for mange. Ud fra disse Betragtninger tror jeg, at det fra et rent købmandsmæssigt Synspunkt vilde være lidet vel betænkt at følge Forslaget, som det er stillet her.

Peder Jakobsen: Jeg er meget skuffet over, at den højtærede Handelsminister mener, Staten bedre kan sælge Heste, end den private Eksportør kan. Jeg forstaar ikke, at Staten bedre skulde kunne afsætte Varen end den Mand, der fra Barnsben er flasket op med dette Arbejde og elsker det, og det var da ogsaa vore Forfædre, der oparbejdede denne Eksport. Hvorfor skulde det pludselig i Dag mere være en Statsopgave end tidligere? Jeg ved udmærket, at man skal have andre Varer i Bytte, men det maatte dog kunne ordnes, og for øvrigt kunde man jo sælge Heste til Schweiz og faa dem betalt i Schweizerfrancs. Naar man henvender sig i Direktoratet for Vareforsyning med Spørgsmaal om andre Varer, svarer man: Undskyld, man kan ikke faa disse Varer ind i Landet, fordi Danmark har overtrukket sin Konto. Kunde man da ikke bruge Hestene til at betale af paa Valutagælden til andre Lande med? Jeg tror, man skulde se at afvikle Statens Hesteeksportudvalg og lade de private Eksportører besørge Eksporten, fordi de stikker